

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

Patauinum Collegium. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

Per idem tempus, Repub. Veneta postulante, anno 1542. missus à summo Põtifice Venetias est P. Iacobus Laines, vt pietatis quædam opera promoueret: qui cum strenuè suo fungeretur munere, in Andream Lipomanum, Ecclesiæ Sanctissimæ Trinitatis Priorem, virum Patritium ac religiosum incidit, ad eumque ipsius rogatu diuertit. Qui domestica consuetudine, mores Iacobi ingeniumque perspicuens, & Societatis nostræ institutum intelligens, ita permotus est, vt de extruendo Patauino Collegio, statim cū Iacobo ageret. Habebat enim Patauij etiam Prioratum Dniæ Magdalensæ, ordinis hospitalis Sactæ Mariæ Theutonicorum, olim in expeditione Christianorum contra Turcas à Germanis constitutum: quem in Collegij Societatis institutionem conferre decreuit: & dum res à summo Pontifice impetratur, aliquot ex nostris alere, vt non solum futuri beneficii spe, sed præsentis etiã utilitate fuertur. Itaque Roma missi Patauium ab Ignatio sunt, anno 1543. qui cum Ioa.

ne Polanco, & Andrea Frusio (iam tū
in Patauina Academia studijs littera-
rum operam dantibus) sese coniunge-
rēt, & Collegij fundamenta ponerēt.
Anno deinde 1546. impetratus à Pau-
lo III. Pontifice Maximo Prioratus est,
ac sedis Apostolicæ autoritate, Colle-
gij vsibus in perpetuum consecratus.
Sed anno 1548. nostris, vt in possessio-
nem mitterentur, à Senatu Veneto pe-
tentibus, quidam sanguine Priori An-
dræ maximè coniunctus, vehemen-
ter obstabat: & vt erat Senatoria di-
gnitate, & opibus inter suos præstans,
facile Iacobo Laini, & Alfonso Salme-
roni, rem curantibus, aduenis, igno-
tisque hominibus, & pauperibus ne-
gotium exhibebat. Accidit etiam, vt
aliquando in Senatum ingressi, vt suæ
postulationis rationem exponerent,
penè exsibilarentur: quod illo Patrum
confessu, homines specie habituque
contemnendi, indigni viderentur. Sed
silentio tandem impetrato, causaque
ab Iacobo perorata, magna omnium
consurrectio facta est, & per honorifi-
ca compellatio: cū in homine pru-
dentiam, & dicendi vim, modestiæque
admirarētur. Sed cū difficultates per-
rumpere nostri non possent: neque
aduers.

aduersarij potentissimi consilijs ob-
stere, ad Ignatium Laines scripsit, quo
loco res esset: petijtque vt ad illam cō-
ficiendam, felicemq; exitum à Domi-
no impetrandum, sacratissimum Mis-
sæ sacrificiū offerre Deo dignaretur.
Fecit Ignati⁹ quod rogabatur, ipso die
natali Beatæ Mariæ, Iacoboq; referi-
psit: Feci quod rogasti: esto bono ani-
mo, nec te hæc res sollicitum habeat,
sed confectam puta. Nec sefellit euen-
tus. Octauo post sacrificium die, fre-
quens Senatus ea de re habitus est, &
omnibus omnium ferè sententijs, pos-
sessio nostris adiudicata. Permirus au-
tem illius Reipub. peritis videbatur, &
inuisitatus, tantus frequentissimi Sena-
tus, pro peregrinis, aduersus ciuem cō-
sensus. Atque vt eiusmodi euētus Deo,
nō hominibus tribueretur; quo die re-
latum ad Senatum de hac re est, proba-
tissimi Senatores, qui nostras partes a-
gebant, eo die in Senatum non vene-
runt: ne quid homines sibi de diuina
laude decerperent, & nos non homini-
bus, sed Deo niti, disceremus: qui etiā
salutaria effecit, quæ in perniciem ab
aduersarijs parabantur. Nam cum
iactata de nobis, qui in Collegio Para-
uino cramus, multa ab aduersarijs ef-
sent

sent, vt nos in periculi suspicionem adducerent, Senatus decreto in nostram vitam inquisitum diligenter est: eaque à quibus mandatum erat, inuēta & scripta sunt ad Senatum, quæ nos suspicionē liberarent, & Societatem nostram probitatis testimonio commendarēt. Eodem anno 1542. in Galliam Belgicam nostri, non tam sua volūtate quā necessitate quadam, sunt ingressi. Nam cum bellum inter Carolum v. Imperatorem, & Franciscum Galliarum Regē repente exarsisset, Hispani omnes, Flāndrique, qui in Gallia versabantur, Gallia excedere iussi sunt: quo tempore, quindecim sexdecimve de Societate, partim Itali, partim Hispani, Lutetiæ Parisiorum literis dabamus operam. Ex quibus, vt Regio edicto satisfaceret, Italici Lutetiæ remanentibus, Hispani in Belgicam, amicam Prouinciam, duce Hieronymo Domeneco, ac moderatore, profecti, & studia literarum in Louaniēsi academia sumus prosequuti Ibi verò tantum exemplo à nostris, & Francisci Stradæ Latinis concionibus effectum est, vt multi studiosi egregijque adolescentes, & viri doctrina atque autoritate nobiles, nostrum institutum auidè arriperent: quos Ma-

fex

gister Petrus Faber ab Hispania reuertus, ex superiore Germania in inferiorem descendens, suis consilijs postea confirmavit. Et hoc quidem propagatae in Prouincia Belgica Societatis semen & origo est.

CONFIRMATVR DENO A Pontifice Maximo Societas. & au- gendi numeri sibi potestas.

CAPVT VII.

A Nimaduertens igitur Ignatius non modò præclaros adolescentes ad Societatē animū adijcere, verum etiā viros graues atq; eruditos, Collegiaque, in quibus alerentur, institui, magnum fructū à suis edi: neque tamen sibi per summi Pontificis decretum licere, omnes qui à Deo vocarentur, in Societatē, professione edita cooptare, à Christi Vicario contendit, vt Societatem ipsam denuò confirmare dignaretur, dilatareq; contractum illum ac breuem numerum, quem in prima Societatis approbatione, nostris admittendis circumseperat. Quod vtiq; Pontifex (sicut dictum est) anno 1543. pridie Idus Martias, magna voluntate fecit: cum patres

no